

דרבי ההתקשרות – קיום הוראותיו

לאחר שלמוננו על למוד תורתו של קרבי, נפנה למילק השני בדרבי ההתקשרות: קיום הוראות קרבי. הוראות קרבי מתחלקים להוראות אותן קרבוי בעצמו, ודרבי התקשרות מדורות קודמים אותן עוזד קרבוי בקביעות.

חמת – את מקנית ה'חמת' יסיד קרבוי קרי"ץ, וקרבי עוזד ללא הרה. בחלק עצום ממכתבו כותב קרבוי "בטוח שומר על שלושת השיעורים השווים לכל נפש", בכל הזרמנות הורה ויעז קרבוי לשמר על שלושת השיעורים. קרבוי אמר שלולומי השיעורים נמשכת הצלחה רבתה. "השיעורים השווים לכל נפש" – קרא קרבוי לשיעורים אלו, גם לילדים שעוררים אלו מתאימים ואף מסיעים. על ידי למוד השיעורים מתקשרים קרבוי, וקרבי אינו נשאר 'בצל חוכם', ומופיע שפע ברכה והצלחה.

מעשיה בבחור שכתב לרב כי ביקש שיישחרר אותו ממליך מהשיעורים. קרבוי כתב לו שהוא פגעה מאוד על בקשתו, כי שמירת השיעורים היא לטובת אומרים בלבד ואם ישתחהר מאמירת השיעורים ישתחהר גם ממהותן לטובות שבאות מוקן.

רמב"ם – בשנת תשד"מ תקון קרבוי שעור למוד יומי בספר 'קיד סתוקה' לרמב"ם בשני מסЛОלים: ג' פרקים ליום ופרק אחד ליום. לנשים וילדים תקון קרבוי שעור בספר המצוות לרמב"ם. השעור במצוות היומית נקבע לפי חנויותיהם המודדים במשליל ג' פרקים. קרבוי הסביר שיש שתי מעלות עקריות בהשתתפות בלמוד זה:

- א) למוד זה מאחד את כל עמי־ישראל.
- ב) מי שמשתתף בלמוד זה מסיים בכל ששה את כל תורה בלה, משום ספר קרמבל'ם והוא (דברי קרמבל'ם) "מקבי' לכל תורה שבצל־פה" – כל תורה שבצל־פה מקבצת בו.
- למוד ענייני גאליה** – קרבי קדרש שילמדו ענייני גאליה ומישט. קרבי קרא למוד זה "סורה קישרה, סאהה ומחזרה" להקאת מישט.
- הרבי הסביר שכמו שנאמר "כל העוסק בתורת עולה כאלו הקוריב עולחה" – כי הוא גם בענייני הגאליה שכאשר לומדים אותם נكتים לאירוע הגאליה עד כדי ש"נושאים את אויר הגאליה". קרבי אמר שיש להתחמד גם ב"לקוטי־שיחות ומאנרים של נשיא דורנו בעניין הגאליה".
- הרבי אמר שטוב יותר שלמדו יהוה ברבים – עשרה לישראל.
- בכל ישיבות ורפיו חכ"ד החלו מאו בשיעורים וסדרים רבים בענייני הגאליה.
- משנית תש"ג החל קרבי לדבר על נושא זה יותר מאשר במנעים קודמים. בשנים תנס"ארתשנ"ב קיבל תקוור תנופה גדולה יותר מאשר קרבוי דבר רכוב על ענן הגאליה ועורר את חסידים לפועל בעניין זה.
- למוד הלוות בית הבחירה** – קרבי צוח ללמד בימי' בין נפערין את הלוות בית הבחירה קרמבל'ם, ואך אמר שיחות רבות על הלוות אלו.
- "עשה לך רב" – קרבי ביקש שכל אחד יקיים את הוראת המשנה בפרק־אבות: "עשה לך רב" ויפנה למשפיע' אשר ידריך אותו בלמוד ואתו גם יתנייע בכל שאר ענייני עכובת ה' שלו. קרבי אף אמר כי הוא

ישאל במקتبים האם בחרו כבר ירכ', עוד לפני שיענה על השאלות אומן נשאל!

רגע של שתיקה – קרבי פועל שבכל בתקופה באמריקה יהוה בכל בקר רגע של שתיקה' בו יתבוננו המלמידים בגודלו של הכרזא יודו לו. קרבוי אמר כי בכל מקום בארץ-הברית מופרים שמותם: בבית-המקומות של ארץ-הברית פותחים כל ישיבת בתפלה לרבות קעולם, על הדולרים בארץ-הברית הרפסות מפשטי אמונה הכרזא – ווק בבית-הספר, בו מעצבים את דמותו של קידל – לא מלמדים על כורה קעולם. קרבוי אמר שיש לעשותו גם בתקופה מודרנית. קרבוי גמו כמה פעמים לkr שזהו דוקא רגע של שתיקה ולא רגע של דברו.

צבאות שם – בשנות תשמ"א הקים קרבוי את ארגון 'צבאות שם', בארגון חברים כל ילדי ישראל והם תילים בזבאה זה. השם 'צבאות שם' לקוח מהפסקה בחמיש שמות: "בצעם הום היה יצאו צבאות ה' מארץ מצרים".

מטרתו של צבא היה להלחם ביצור הכרז ולחייב לעולם את הגאותה. קרבוי גמו יחש מiquid לחייב צבאות-השם.

קרבוי הסביר שהסתבה שבתר שהargon יקרא 'צבא' היה לנו משום שנושא זה קרוב ללbum של ילדים והו משום שבצבא עושים כל דבר בראיה על/, וכן איריך להיות גם בעבודת ה/.

ספר תורה של ילדי ישראל – קדושים ספריים לאמור הקמת ארגון 'צבאות שם' – ביה' נישן תשמ"א – הביע קרבוי את הצורך לאחד את ילדי ישראל בפעולה הקשורה לתורת ה/. בהתאם לכך הצעיז קרבוי ובקש בכתב ספר תורה מiquid שיאחד את כל ילדי ישראל על ידי כך שלא כל ילד מהיה אות אותה ירפס בספר.

בימים הבאים פרט קרבי את המכצע לפרטיו והחסידים חילו במכצע
בעל הקרן רחוב, שכלל מעבר מבית לבית בכל רוחבי ארץ-ישראל בכדי
לרשם יולדים בספר התורה.

לעתים שאל קרבי יולדים וילדות האם כבר יש להם אותן אות בספר התורה.

חדר צבאות ה' – קרבי דרש שכל חדר של ילדי ישראל יהיה 'חדר
צבאות בשם' בו מהיה קפת צדקה, סדור, חמוש, תחלים ומגניא.

שנים-עשר הפסוקים – קרבי בחר שנים-עשר פסוקים ומאמרי
רבינו זכרוןם לברכה מיניהם, ואזהה שכל ילד יהודי ישנו וידע פסוקים
אלו בעלה. בכל מעמד וכנות יולדים בחשתפות קרבי קיו הפסוקים
נאמרים ואך קרבי בעצמו חור עליהם יחד עם ילדים.

ספר תורה הפללי – קרבי צוה שבנוסף בספר התורה של ילדי
ישראל יכתב גם ספר תורה שיאחד את כל עמי-ישראל.

צדקה – מצות הצדקה היא אחת המצוות שהרבנן גרים למאות אלפי
יהודים ליום אותה, על ידי חלחת יהודרים נפרנסת בה תה קרי ממלח
שירותות לצדקה, בנוסף לכך קרבי תורה שכל מנהל מוסד יתפרק לתלמידיו
בערב שבת מטבח לצדקה. פגמים רכובות אמר קרבי כי מצות הצדקה היא
סגולה לורו וגאלה.

הפעצת המعنינות – הפעצת המعنינות היא הפעצת תורה החסידות, בנוסך
להפעצת הניחדות.

ידוע בספר על הבעל-שם-טוב שעלה לחיקלו של המשיח ושאל אותו:
"אםתי קאתי מר?" (קמי יבוא אדני ויגאל את עמי-ישראל?) ענה לו
המשיח: "לכשייפוצו מעינותיך חוצה".

קרבי עוזר ועוזד להפיץ את המعنינות לכל מקום ומקום.

הרבי אמר שהמעינות ארכיות להיות מופצות עד לשיא ה'חוצה'. הרבי הורה לרבי יוסף וינברג למסור שעור בתניא ברדיו בכל מזא"שכת. במקלה השכוע שקדם לשעור היה הרבי וינברג מסר לרבי דבבים עליהם נכתוב השעור שחכין, ורבוי היה עורך עליהם ומוסיף הערות ובקום חידושים בתניא. לימים הוציא הרב וינברג את השיעורים האלה בספרה המפרסמת 'שיעורים בספר התניא' ובוכות שיעורים אלו יש בידינו שפע של הערות ובאורות מהרבי על התניא.

הדרשת תניא – הרבי צוה שיבכלי מקום ומיקום בעו"ם ידפסו ספרי תניא.

הרבי הסביר שהוא הפרוש ב"יפוצו מעינותיך חוצה" לכל מקום ומיקום עד לשיא ה'חוצה', "זוא" – אמר הרבי – "אמיר מר", הרבי הוסיף שעלה ידי הדרשת התניא מבררים את הניצוצות שנפלו באוטם מקומות. ואנו באלי ניחות בזעום כבר הופיעו בחסידים ספרי תניא וגם אצלו ב'חדר אקלி מנחם' הדפס ספר התניא.

שמירת הסדרים – הרבי דרש פעמים רבות מתתמים שישמרו את החומניהם – שידיקו בזמנו הרצעה לסדר אותו קבעה בהנאה וילמדו בו בשקייה וחתמזה.

שמירת הסדרים בישיבות חב"ד שונה לחולין מן כישיבות אחרות, שכן בישיבות האחרות לא עוסקים ב'קבלת על' ומני הסדרים נהגו רק למצו השדר בטוב, ואלו במח"ד עוסקים ב'קבלת על' ומני הסדרים הם 'הגקללה עצמית' שבה מגביל ה'פמי' את עצמו. הרבי החשיב מאוד את שמירת הסדרים. היה במקרה דברים ש侃לו רק שומר הסדרים מהם דמי תגאה. הרבי היה מבקש מהנהלת תישיבה את רשות שמות הבחרים ששמרו סדרים ולחם בלבד מחק את דמי תגאה.

הערות התמיימים ואנ"ש – קרבי בקש שיכל ישיבות תומכי תמיימים ידפסו קבוע 'הערות לתמיימים ואנ"ש'.

קרבי בקש שהפחרורים ירשמו אף הערות ובכך תמיינות על דברים שלא הבינו בשיחותיו. קרבי התיחס פעמים רבות להערות' כאלה ראה עוד בנו שא בשער "יום יום עם קרבי" בערך "התועדות".

הקהלת קהילות – קרבי בקש פעמים רבות שכל אחד ואחד יקהל קהילות ונחוור בפנייהם דברי תורה והתועדות.

קרבי אמר שכבר ביום משה נעשתה על ידו קקלה, כפי שכתבו "זיקנה משה". וכל מי שעושה זאת זה על ידי ה"ניצוץ משה ובניו" שכרכג.

הקהל – בשנות 'הקהל' בקש קרבי שיקימו את מצוות הקהל על ידי שליל אחד ואחד יקהל את מגל האנשים שהוא מכיר ויודע אוקם "ליראה את ה'", קרבי אמר שאין זה "זיכר" לקהל אלא קיים הדבר בעצםו. פעם אף אמר קרבי ש'קהל' הוא רק דבר שאפשר לחקותן. שכן, ברגע בו מתקים אותו – כבר עושים קהילה!

חלוקת הש"ס – קרבי חידש את הוראת רבנן נזקו לעזרך 'חלוקת הש"ס' בכל שנה. מדי שנה ביטש כסלו, בעת התועדות קרבי, נערך סיום הש"ס וחילקו מתקשו. פעמים רבות קרבי נושא בוחן סדרן על הש"ס.

קרבי צוה על הגאים למלך פקדים לקהל חתדים בהם ירשם כל אחד אויז מסכת הוא לוחם על עצמו, וגם קרבי בעצמו לzech פתק.

קרבי הזכיר את הוראת ארמו'יר נזקו שכל המשותפים בחלוקת הש"ס יאמרו בכל שבת את פרק קרי' ט בתחלים.

שליחות – קרבי שלח לכל העולם 'שלוחים' כדי שייפתחו בתירח' י"ד להנחת תפוזות. קרבי עודד את שלוחים וכובדם מאוד. קרבי אמר

שְׁחַלִּית הָוֹא "כָּמוֹתוֹ מִמְּשֵׁי" שֶׁל מִשְׁלוֹחוֹ וְשֶׁ לוֹ כּוֹחוֹת מִיחָדִים לְעֲבֹודָה
הַשְׁלִיחוֹת.

בטעים רבים אמר קרבי בוגע לחסיבות של קיציאה לשילוחות.

במקרה שליח שכתב לרבי שאין לו בו חללה את השילוחות, והוא
 ביקש מהרב לפטר אותו מפונעה.

השיב לו הרב: "אני חשבתי שתכתב את החפץ – הויאל וועל למלא
את השילוחות, ואין לך פום להה, אני מבקש ברקה שיזהה לך פום למלא
את השילוחות המיטלת עלי".

צירוף פניו – קרבי דבר בפה וכמה פעמים אומרות "צירוף פניו קרב" –
לדמיון במחשכה את פניו של קרבן.

קרבן דבר על קרב שלא מספיק לענים את שחירות מפני הלמוד
בשיעור, אלא צריך גם לציר את פניו קרב ולתרגיש כאלו קרבן אומר לו
את קיום ממש.

קרבני צוח פעמים רבות על אלו שהיו ביחידות לציר את פניו קרבן
מאותו זمان.

קרבני אמר שאף אלו שלא היו ביחידות יצירו את פניו קרבן באמצעות
הטמונה וכהמתה, וזה יכול להגיע לכך מזב בו רגישי המסתכל בתמונה
כאלו הוא עומד בפני קרבן.

פעמים רבות נמנן קרבן עצה לכל מיני בעיות להסמכה בתמונה נשיא
הדור.

"מי שמסמכל בתמונהו של קרבן ומצייר את פניו", אמר קרבן, "אם
קרבני מסמכל עליו באותו רגע".

פ"ג – בכל ערב חג ובימי דפגרא שלוח חקסיד לרבי פ"ג – פרידוץ
נפש. בפ"ג, הפתוח במלים "אנא לעורר רוחמים מרבבים", מבקש

החסיד מזכיר את המצויר לו בגדשיות וברוחניות. קרבן היה מקודיש זמנים מיוחדים בהם קיבל את הפה'ינט.

דמי מעמד – כספר אשר על ידי נתינתו משתרף החסיד עם עכזרתו של קרבני.

קדם לתנשיאות דבר קרבני על חשיבות נתינת 'דמי מעמד' לרבי קריינץ. (דמי המעמד נקראים גם בשם 'גפנה', משום שלחסידים ששחו בروسיה או לאפשר היה לכתב את המלה "מעמד" מחשש השלטון הקומוניסטי, לכן השתמשו בczęון "אות רוזפת אותן": במקום מ'ם – נו'ם, במקום צ'ין – פ'א, ובמקום דל'ית – ח'א).